

Gestorven, begraven en opgewekt naar de SCHRIFTEN

Meditatie over I Cor. 15 : 1-5.

“Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; en dat Hij is begraven, en. dat Hij is opgewekt ten derde dage, naar de Schriften”.

Nu is de vraag : Wat verkondigt Paulus met goddelijk gezag? Wel, dat Christus gestorven is voor onze zonden naar de Schriften, dat Hij is begraven en dat Hij is opgewekt ten derde dage naar de Schriften. Het Evangelie van Paulus kunt u op een stuiver schrijven. Een kind kan het onthouden. Dat kan iemand, al is hij nog zo ongeleerd, onthouden; als hij maar eenvoudig van hart is. Dat Christus gestorven is, wordt door niemand betwijfeld. Maar dat Christus gestorven is voor onze zonden, dat is de eeuwen door bestreden en wordt ook vandaag bestreden. De zonde heeft de dood meegebracht. Daar is een geheimzinnig verband tussen zonde en dood. Paulus zegt: De dood is in de wereld gekomen door de zonde; en de bezoldiging der zonde, dat is het loon op de zonde, is de dood. De dood is er dus om der wille van de zonde. Door de val zijn wij uit de gehoorzaamheid in de ongehoorzaamheid, uit de gerechtigheid in de ongerechtigheid terecht gekomen. Nu is er geen verzoening zonder voldoening. Christus moest sterven. Christus' dood is de betaling der zonde. Hij is de losprijs voor God.

Christus heeft Zichzelf door de eeuwige Geest God opgeofferd. Hij heeft God verzoend en Hij heeft de zonden verzoend. Dat Christus gestorven is om onze, zonden. O, wat een heilsboodschap voor mensen, die door Gods Geest uit de doodslaap der zonden zijn wakker geworden. Velen vinden het vanzelfsprekend, dat Christus voor hun zonden gestorven is. Het maakt hen niet blij en het verschrikt hen evenmin. Immers als dan Christus voor hun zonden gestorven is, waar is dan de vrucht van Zijn offer in hun ziel? Waar is dan de verootmoediging over hun zonden. Waar is dan de uitgang der ziel naar Hem?

Waar God Zijn Heilige Geest geeft, gaat het anders toe. Daar krijgt u de kans niet om uw geweten met de loze kalk te pleisteren. O nee, deze Geest stelt u uw zonden voor ogen. Zonden van vandaag, zonden van gisteren, zonden uit uw jeugd, ze worden uit het graf omhoog gehaald en u voor ogen gesteld! U bent die zondaar! U hebt de dood verdiend! U hebt tijdelijke en eeuwige straffen verdiend. Ik heb een woord voor u die uit die doodslaap der zonden zijn opgewekt en vraagt: Is er nog genade voor mij, want ik heb tegen God gezondigd! Zie en hoor dit Evangelie: Christus is gestorven voor onze zonden. Dan wordt dit eeuwenoude Evangelie, dat u al zolang gehoord hebt, gloednieuw en kersvers; dan hoort u het, alsof u het nog nooit hebt gehoord. Hier in de dood van Christus is een zee van genade voor de vuilste zonden. Hier is uitkomst voor een zondaar, die tegen God gezondigd heeft en zegt: Ik moet van de aarde weg, het is niet betamelijk, dat zulk een in leven blijft. Ik behoor niet in de hemel, ook niet op de aarde. Hoor het: Christus is voor onze zonden gestorven. Maak toch veel van Hem gebruik, zoals het Evangelie Hem u voorstelt. O, dat u vandaag nog wordt heengetrokken tot deze Christus! Maak toch van Hem gebruik, zondaren in ons midden, zoals God Hem u aanbiedt, eer de kwade dagen komen en de Rechter van hemel en aarde u voor Zijn rechterstoel daagt.

Christus gestorven voor onze zonden en begraven. Zie, Hij wordt weggedragen. Jozef van Arimathea en Nicodemus dragen Hem naar het graf. Zo ver hebben wij het met onze zonden gebracht, dat wij elkander allen moeten wegdragen. Dat gaat elke dag maar door. Dat hebben wij gedaan, u en ik samen. Wij hebben ons kostelijk leven in God verwoest en ons de dood en het oordeel op de hals gehaald. Zie nu de plaatsvervangende Christus. Hij rust in de armen van Zijn discipelen. Hier wordt de mens der zonden, let wel, plaatsvervangend, weggedragen en in het graf gelegd. Weg met zulk een, het is niet betamelijk, dat Hij leeft in de hemel, ook niet dat Hij leeft op de aarde.

Dit deed Hij niet voor Zichzelf, maar voor onze zonden. Want, wat Hij stierf, stierf Hij der zonde; wat Hij begraven werd, deed Hij om uw graf is heiligen; wat Hij opstond, 't was tot uw rechtvaardigmaking, opdat u nu en straks in het gericht eeuwig zou worden vrijgesproken. Zie, dat is het Evangelie: Opgestaan, opdat uw vlees zou rusten in hope! Dat is het hart van het Evangelie. Daarom worden deze heilsfeiten door Paulus niet vervluchtigd tot tekenen, maar als heilsfeiten gesteld eenmaal in het verleden geschied en zo altijd door verkondigd! Alleen het „opgewekt" staat in een deelwoord, dat betekent dat de eenmalige opwekking een voortdurende toestand van opwekking ten gevolge heeft. Dat is een mooie gedachte. Immers de Schrift zegt: Dat Hij der zonde gestorven is, dat is Hij eenmaal gestorven en dat Hij leeft, dat leeft Hij Gode. Dat gaat dus altijd door. Daarom komt Hij ook nu als de levende Christus op u af, om u uit doodse toestanden op te wekken of u uit de doodslaap der zonden wakker te roepen.

Verheug u, gij allen, die God vreest! Want zegt de apostel, indien wij, vijanden zijnde, met God verzoend zijn door de dood Zijns Zoons, veel meer zullen wij verzoend zijnde, behouden worden door Zijn leven. Dit alles vindt zijn vertolking in het andere woord van deze apostel: “En indien de Geest degenen, die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door Zijn Geest, die in u woont”.

G. Boer